

מונולוג של גלי עטרי

לא הרגשתי בחסרוני של אבא. אני לא יודעת מה הפסרתי. זה מפריע לי קצת, כשמישהו מנפנף "אבא שלי פה ואבא שלי שם..." או אני אומרת לעצמי: "אוף, אילו היה לי אבא..." אבל אני סתגלנית כזאת. כבר תיארתי את אבא שלי? לא אמרתי שהוא היה גבוה? — גובה 1.90, לכן, אולי, אני אוהבת גבוהים. לא דיברתי עליו שנים, לא בכוונה. נרמה לי שזאת הפעם הראשונה שאני מדברת עליו בפומבי.

נשים. אין לי ירידים-גברים. אני לא מאמינה בידידות בין גבר לבין אשה. מניסיוני, זה לא הוכיח את עצמו. יש לי מישהו שאיתו היה לי רומן, ונתרנו חברים. אבל אני לא יכולה להבין גבר ואשה שלא הגיעו למיצוי היחסים ביניהם. זה לא נראה. נניח שאנחנו מחליטות על ידירות, אבל הם רוצים יותר! אז אנחנו יכולות לשחק עם זה כמה זמן. אבל כמה זמן? את מאמינה בניווט מערכות-יחסים? אני מקנאת במי שמסוגל. אין לי כוח

השיר במאי, כנראה הייתי בשלה לזה, נעשיתי פתוחה יותר, נשית. הרברים בחיי הפרטיים קרו רק אחרי חיל יותר מאוחר. מה פירוש, בשלה? אני מרגישה יותר בשלות, יותר רומאנטית. האם קודם לכן הרגשתי כילדה? עדיין אני מרגישה כילדה, אבל בשלה: בשלה להיפתח עוד יותר. אני אוהבת את עצמי היום הרבה יותר מאשר פעם. אם ככה, אז אני

רק אתמול רכתי היתה כרוהר לי / לכאורה משלתי בחיי / מישהו צחק עלי / מישהו אולי משתעשע על חשבונני / מישהו צחק עלי ושלה אותך אלי / איך זה הפכת על פיו את עולמי. רק אתמול החופש כה קסם לי / לכאורה היכרתי את עצמי / לא יודעת את נפשי / זוהר אנושי בא, הציפני עד היסודות / לא יודעת את נפשי, כי ליכי כבר לא חופשי / ככה נשיתי, למה להורות. רק אתמול, מתי, מתי היה זה / את

"אם אתה שלי,

למה רק חלקי?"

זמרת גלי עטרי. אני לא מאמינה בידידות בין גבר ואשה"

יהיה לי ילד. אילו הייתי נשואה ומי בוססת, או בוודאי הייתי רוצה. אומרים שחלק מלהתאהב זה לרצות פתאום בילד. אז אולי אני לא מאוהבת. לעשות ילד משיקולים אחרים? מה, בלי הסכמת ברהווג שלי? אני לא הייתי יכולה לרמות אותו ככה. אני בעד יחסים כנים!

חברים: "אין לי ירידים-גברים!"

פעם היו לי פחות חברים. נשיתי יותר להסתגרות. האם אהבתי להיות עם עצמי? זה די תירוץ. כן, ביישנות, מעצורים. בגלל כל אלה נעשה לי נוח לבר. העניין החברתי היה פחות חשוב לי.

כיום למרתי להקיף את עצמי בחוג אנשים שנעים לי בחברתם. זה בא מ'פנים, השינוי הזה. החוג החברתי שלי כולל בעיקר

חושבת שאם יש בי משהו טוב — גם אם כיום זה נראה לי סיפור קשה — שווה לי להוציא זאת החוצה. איזו מין אשה אני? אשה קטנה. אני מפונקת קצת, אוהבת שמחבקים אותי ומפנקים אותי. אני צריכה שיסוככו עלי. דווקא יש לי מכרות שגם נשענות על החוק שבי, מטלפנות לי להתייעץ, לככות. אני דווקא מרגישה קצת "כר" תל".

ביחסי גבר-אשה הייתי רוצה שיסוככו כו עלי, אבל הייתי רוצה להעניק גם המון ביטחון עצמי לגבר שלי. לא יודעת, הכל כרגע נראה לי מבובל, קשה. תפסת אותי ביום עצוב. חוץ מזה? אני מאוד שובבה, ילדרית, משתוללת, קופצנית, עירנית. נאמת נוצרה לי תרמית עצובה, ככרה. אין לי מושג איך.

ילד? אני לא יודעת אם יש בי ערגה לילד. אני כחורה על הקרקע. כשכיל ילד, אני צריכה מיסגרת, ברווג לחיים. אין לי כל רקע המאפשר לי כרגע ש-

הזמן, בקושי, אוהה / אם אתה הוא גורלי, אם אתה שלי, / למה רק חלק? קח את כולי / אם אתה הוא גורלי, אם צילך שואף צילי / קח לא רק חלק, קח את כולי! את השיר הזה הקלטתי עוד בחורש מאי. אני לא מפתרת שהוא חושף אותי. נכון שזה סיפור פרטי שלי, אבל להרבה נשים קרה שהגיע גבר ובילבל להן ככה את החיים.

אני דווקא שמחה שנשים רבות מודעות איתי. ואם יודעים שיש לי סיפור קשה עכשיו, אז מה? ליהודית רביץ יש שיר נהדר על מה שקורה לה כשבתות ובחגים, שיר מש' גע. אז כמה אנשים בקהל באמת יודעים אם זה נכון לגבי חיי הפרטיים? אני משוכנעת שיותר מ-90% — לא!

זה לא מטריד אותי, חשיפת פרטים על חיי. אם אני רוצה להוציא את גלי החוצה — אז אי-אפשר במסגרת. אם יוצא חלק כזה — אז יוצא. אם זה גורר רכילות? כשהקלטתי את

האהבה הסודית של גלי עטרי

קטנה, ממש אבודה בתוך המיטה הגדולה. היא שידרה המון מצוקה, הנמשכת כבר כמה חודשים, ממש שיוועה ליעוץ. מה יהיה הסוף? יש פער ענקי בין עטרי, הכוכבת המוכנה להיאבק ולסבול למען הצלחה מיקצועית, והמבינה שגורלה בידיה, לבין גלי הקטנה, הנפונקת, החושבת שהסיפור שלה הוא הכי קשה בעולם, בכלל! היא אמרה שאין לי מושג עד כמה הוא קשה, עד כמה זה מסובך, אני בכלל לא מסוגלת לשער מה עובר עליה, ואיך הפילו עליה מין תיק שכזה. אחר-כך סיפרה שאת השירים החושפניים ביותר בתקליט הקליטה בחודש מאי, לפני שהייתה הסתבכו, והגיעה למחשבה המדהימה שאולי, בכל זאת, היה לה עצמה חלק ועדי בהתפתחות חייה, אולי היא "הזמינה" את התיק. יש משהו מתוך בהתלבטות העכשווית של גלי. היא מצליחה לנגוע בנשמה. היא הרבה יותר מאשר יפה.

כשעזבה את חדרי, אחרי כמה שעות שכללו גם שיחת-נפש פרטית, נשארהי מוטרדת. אחרי כמה ימים אמרה לי בטלפון: "נו, איך יצאו לא משהו, האו הייתי עצובה... אולי אני לא צריכה בעצם את כל זה! את כל החשיפה הזאת! למה שיחטטו לי בנשמה?"

שיריה האחרונים של גלי עטרי, שקצרו הצלחה רבה (תקליט פלטינה), עוררו רכילות וליחשו-שם ברדיוס רחב ביותר.

התקליט מיקד את תשומת-הלב על הקורה בחייה הפרטיים של הזמרת. הן מילות השירים, הן הביצוע מעורר-הכאב נרמו לתהיות: מה עובר על הזמרת? יש בשיריה האחרונים רמזים לרוב לסיפור מסובך עם גבר נשוי, סיפור בשלבי הראשונים.

הנשוי בחייה של עטרי אינו "בעל שם" ולא מהאורחים הקבועים בטורי-הרכילות. הוא סתם גבר מאוהב ונאהב, העומד לפני מרשתת-דרכים: עליו להחליט לכאן או לכאן.

אם הסיפור מסובך וקשה עבורו, הוא מסובך מי כמה לגבי הכוכבת, ששמה נכרך בעבר בגברים מושכים ביותר: החל ברוברט דה-נירו, דרך רמי שאולי ועד בכלל. התנגוטה המבולבלת, הממוחזרת, של עטרי, ומישפטים כמו "הסיפור הזה חזק ממני..." עוררו בי סקרנות לתהות עד כמה קטנה האשה מאחורי הכוכבת הגדולה.

גלי נשכבה על מיטתי בנייט, נעלי-התעמלות וסוודר ענקי, והיתה רחוקה מתדמית הזמרת הזוהרת, האשה הבטוחה, שגברים נמלים לרצות ומוכנים לפרק למענה מישפחה. היא נראתה

למתח בהתחלה, אין לי כוח להשקיע ולקוות שעם הזמן... אני דווקא מקנאת במי שמסוגלות לקיים יחסים ירידו-תיים בלבד עם גברים, אבל אני חשדנית. גבר חדש המכיר אותי יודע קודם כל: "גלי עטרי, זמרת, מפורסמת..." או מראש אני לא נותנת לזה צ'אנס. בהחלט, יכול להיות, שאני מפסיקה, אבל אחרת — זה מלחיץ אותי.

אבא שלי היה חזן. שמעתי עליו הרבה סיפורים. עד היום אני שומעת מיונה (יונה עטרי, אחותה הבכירה). אנשים מספרים לי שכאשר היה שר — הוא היה גורם לאנשים לבכות, כמו שאני גורמת להם כיום, ובוכה בעצמי. הוא גם היה, כמוני, שובב. אמא שלי היתה הרצינית בבית. אולי באמת אני רומה לו.

אמא: "היא באמת סללה כבישים"

טיפוס רומינגטי, מאור: היא הת' אלמנה בגיל 38. נשארה עם שבעה ילדים.

אבא: "אין לו חקיק בחי!"

אבא נפטר, כשהייתי בת 4. הוא נפטר ממחלה. אין לו תפקיד בחיי.